

— 4) Tåga i kött, i växter, o. s. v. Fiber. Deraf Kött-tråd. — 5) (fig.) Följd, sammanhang. *T-en af en berättelse.* — *Ss. T-lik, -nystan.*

TRÅD, m. sing. II. (fam.) *Lätt på t-en*, lätt att förleda till älskog. Säges endast om kvinnor. Anm. Detta ord torde härleda sig af isl. *Trædk*, trampande, gång. *Lätt på t-en* betyder då egentl.: Som lätt följer med (den som lockar).

TRÅDA, v. a. 1. (af samma ursprung som *Tråda*, II) Trampa. *T. hönan*, säges om tuppen vid parning. Brukas i samma mening äfv. om andra fåglar. — *Trådande*, n. 4. o. *Trådning*, f. 2.

TRÅDA, f. 1. (hos väfv., snick. m. fl.) Se *Trampa*, f.

TRÅDAKTIG, a. 2. Se *Trådig*, 1.

TRÅDARBETE, n. 4. Arbete af tråd (sytråd ell. metalltråd).

TRÅDBAND, n. 5. Band med varp och inslag af tråd.

TRÅDBAR, a. 2. Som visar trådarna. *T. rock.* — *Syn. Trådnött, Trådsliten, Luggsliten, Barsliten.*

TRÅDBROTT, n. 5. Fel i kläde, då en tråd på något ställe fattas.

TRÅDBUR, m. 2. Bur af stål-, jern- eller messingtråd.

TRÅDDOCKA, f. 1. 1) Docka tråd. Se *Docka*, bem. 5, a. — 2) Docka (se detta ord, bem. 1), som sättes i rörelse medelst dragtrådar.

TRÅDDRAGARE, m. 5. Handverkare, som drager metalltråd.

TRÅDDRAGARBÄNK, m. 2. Se *Dragbänk*.

TRÅDRÄGERI, n. 5. 1) Verkstad för tråd-dragning. — 2) En tråddragares konst, yrke.

TRÅDDRAGNING, f. 2. Tillverkning af metalltråd.

TRÅDGULD, n. sing. Se *Guldtråd*.

TRÅDIG, a. 2. 1) Till beskaffenhet, utseende lik tråd. — 2) Bestående, sammansatt af trådar. *T. textur.* — *Tretrådig, Fyrtrådig, &c.*, som består af tre, fyra trådar.

TRÅDIGHET, f. 5. Trådig beskaffenhet.

TRÅDKLA, se *Träckla*.

TRÅDKNAPP, m. 2. Knapp, förfärdigad af tråd.

TRÅDLUDD, m. sing. Ett slags svamp. Exosporium.

TRÅDMASK, m. 2. En intestinalmask, som uppehåller sig under huden på människor, af en gröfre armsträngs tjocklek och ända till en famn lång. *Filaria medinensis*.

TRÅDMÅSTARE, m. 5. Föرنämste arbetaren vid en verkstad för jern- och ståltrådsdragning.

TRÅDNÖTT, a. 1. Så nött, att trådarna synas. — *Syn. Se Trådbar.*

TRÅDPALJETT, trådpalljätt, m. 3. Paljett, som göres af små trådringar.

TRÅDPIPA, f. 1. Ett slags gevärspipa, som fås, då en tunn pipa täkt omlindas med grof jerntråd, hvarefter vällning verkställes.

TRÅDROT, f. 5. pl. — *rötter.* Svamparten *Rhizina undulata*.

TRÅDRÄT, a. 2. neutr. — *rätt.* Som går rakt fram längs efter tråden. *T. klippning.* — *Trådrätt*, adv. *Klippa t.*

TRÅDSILFVER, n. sing. Se *Silfvertråd*.

TRÅDSLINGA, f. 1. Lafsläget *Rhizomorpha*.

TRÅDSLITEN, a. 2. neutr. — *et.* Se *Trådnött*.

TRÅDSPETS, m. 2. Spets, förfärdigad af tråd.

TRÅDSTRUMPA, f. 1. Strumpa, stickad af tråd.

TRÅDSÄNDA, f. pl. — *ändar.* Helt kort tråd.

TRÅDTÅG, m. sing. Örten *Juncus filiformis*.

TRÅDVIND, m. 2. En träaxel, hvarpå mes-singstråd vid dragning upprullas.

TRÅDVIS, adv. I trådar. *Draga t.*

TRÅDÄMNE, n. 4. En beståndsdel i blodet,

vilken har samma egenskaper, som musklernas fibrer. *Vegetabiliskt t.*, se *Växltråd*.

TRÅG, n. 5. 1) Af långt kärl af olika djup, vanligen af trä, äfv. af sten, och begagnadt till hvarjehanda ändamål. Deraf *Vatten-, Foder-, Baktråg*, m. fl. *T. till murbruk.* — 2) Fördjupningen i fängpannan på ett gevärslås. — 3) Ett släkte af Musslorna. *Macra*.

TRÅGAPPARAT, ---ät, m. 5. Benämning på ett slags galvaniska apparater, som till formen likna tråg.

TRÅGSKRAPA, f. 1. Skrapa, hvarmed bak-tråg renskrapas.

TRÅK, n. sing. (fam.) Tråkigt, mödosamt, släpigt arbete; tråkig sysselsättning; tråkigt lefnads-sätt.

TRÅKA, v. n. 1. (fam.; frequentativ af *Tråda* ell. *Tråda*; betyder egentl.: Gå långsamt och med möda) Hafva mycken möda, svårt och tröttande arbete, släp, bråk. *T. och bråka.* *Han har länge t-t i tienstevägen. T. sig fram*, framleva sina dagar under mycken möda och mycket arbete. *T. sig fram till en tienst*, efter långa mödor ändtligen erhålla en tienst. *T. igenom*, genomgå något mödosamt. *T. sin värld igenom*, framleva sina dagar i möda och bekymmer. *T. med*, se *Dragas med. T. uppför backen*, streta &c. — *Tråkande*, n. 4.

TRÅKIG, a. 2. (fam.) 1) Som medför, orsakar tråk, besvär, möda. *T-t arbete.* — *Syn. Mödosam, besvärlig.* — 2) Ledsam. *En t. karl. T-a visiter.* — *Syn. Se Ledsam.*

TRÅKIGHET, f. 5. (fam.) Tråkig beskaffenhet; ledsamhet.

TRÅKIGT, adv. (fam.) På ett tråkigt sätt. *T. tillbringa sin tid. Ha t.*, ledsamt.

TRÅNA, v. n. 1. (af verbet *Trå*) Tåras af längtan, af sorg, af olycklig kärlek, o. s. v. *T. bört*, se *Borttråna*. — *T-nde*, part. pres. — *Trånande*, n. 4.

TRÅNAD, m. 5. Tårande längtan, sorg; lidande af olycklig kärlek.

TRÅNEBER, m. 2. pl. — *febrar.* Långsam feber, orsakad af trånad.

TRÅNG, a. 2. komp. *Trångre*, superl. *Trångst.* Som har nog liten, otillräcklig bredd eller vidd. *T. gata, väg. T-t pass. T. klädning*, snäf. (Fig.) *Hela världen är honom för t.*, ingenting kan tillfredsställa hans ärlystnad. *T-t begrepp*, inskränkt, klen fattningsgåfva, dåligt förstånd. — *Ss. T-halsad.*

TRÅNGBODD, a. 2. neutr. — *bodt.* Som bor trångt.

TRÅNGBRÖSTAD, a. 2. 1) Som har trångt bröst, svår andedragt. — 2) (fig.) Kortsynt och rädd. *T. politik.* — *Trångbröstighet*, f. 5.

TRÅNGBYGGD, a. 2. (om kvinnor) Som har trångt bildade födslodelar.

TRÅNGHET, f. 5. Ringa bredd, vidd, öppning. *Gatans rockens, buteljmynnings t.*

TRÅNGHJERTAD, a. 2. 1) Som har trångt hjerta. — 2) (fig.) Känslolös, utan deltagande.

TRÅNGHOVAD, a. 2. (om hästar) Som har för trånga hofvar.